

OĞLUM VƏTƏN, BAYRAQ UĞRUNDA ŞƏHİDLİYƏ UCALDI...

*Vətən müharibəsi şəhidi gizir Emil Vaqif oğlu İsgəndərovun
(5 avqust 1990-cı il Sumqayıt şəhəri- 7 noyabr 2020-ci il
Şuşa rayonu) anası Tənzilə xanım ilə müsahibə.*

- Emil haqqında sözü haradan və necə başlayım, onu bilmirəm. Əvvəl oradan başlayım ki, hələ Emil 3 yaşında olanda atası Vaqif İsgəndərov Birinci Qarabağ müharibəsində torpaqlarımızın müdafiəsi üçün döyüşlərə qatıldı. Elə bil Emil o vaxtdan müharibənin qoxusunu hiss etmişdi. Ona görə də o, başqa həmyaşdqları kimi şirniyyata, oyuncuq maşınlarla meyl etmirdi. O, həmin vaxtlarda özü üçün oyuncuq avtomat, tapança, tank aldırırdı. Özü istədiyi üçün hətta atasının işlənmiş hərbi formasından ona hərbi paltar da tikmişdim. Emil o paltarı geyində özüni əsgər kimi aparar, bundan elə sevinirdi ki... Ağıdam işğal olmasdan əvvəl atası Emili özü ilə Ağdamda da aparmışdı. Ağdam işğal olunanda Emil də orada idi. Hamı mənə danlayıb deyirdi ki, körpəni hara yollamısın, qorxmursan, başına bir iş gələr? Ancaq Emil özü Ağdamı getməyi atasından təkidlə tələb etmişdi. Hələ körpə vaxtından o çox ağıllı, səmimi, mehriban, eyni zamanda bir az da dəcəl uşaq idi. Sağlığında Emil mənim üçün həm ata, həm qardaş, həm oğul, həm də yaxın dost, sırdaş idi. Ona görə də Emilin şəhid olduğu həmin gün mən bir anda sadaladığım yaxınlarımın hamısını, hər şeyimi birdən itirdim. Elə bil ki, ondan sonra ucsuz-bucaqsız səhrada tək qalmışdım. Beynim bir ağ vərəq kimi idi. Emil orta məktəbdə oxuyarkən bir az dəcəl uşaq olsa da bununla bərabər hamının hörmətini qazanmışdı. Mənə həddən çox bağlı idi. Hətta aramızda bir zarafatımız da var idi. Deyirdim ki, ay Emil, sən hərbi xidmətə yola düşəndə sənənlə mən də gedəcəyəm, birlikdə xidmət edəcəyik. Deyirdi ki, niyə, ana? Deyirdim ki, səni hərbi hissənin darvazasından içəri salandan sonra mən sənənin həsrətinə dayana bilməyəcəyəm. Ona görə də ən yaxşısı sənənin yanında qalmaqdır. O, mənim bu sözümə ürkədən güldürdü. Lakin həqiqətdə isə bunu edə bilmədim.

- Bilirəm ki, Şəhidimiz əslən Qubadlı rayonundan olub. O, Qubadlı

görmüşdümü, sizə Qubadlı haqqında suallar verirdimi?

- Emilin atası əslən Qubadlı rayonunun Çardaqlı kəndindən idi. Biz o kəndi görməmişdik. Amma iki yaş olanda Emili Qubadlı rayonunun Bəxtiyarlı kəndində qardaşımın qız övladının toy şənliyinə aparmışdıq. Biz Sumqayıtda doğulub boya-başa çatmışıq. Amma Emil məzuniyyətdə olduğu vaxtlarda Azərbaycanın hər tərəfini qarış-qarış gəzib. O, bunu çox xoşlayırdı. Bir dəfə mənə də Gəncəni görməyə aparmışdı. Emilin Gəncənin girişində çəkdiyi şəkilləri var idi. Demişdim ki, mən də orada dayanıb şəkil çəkdirəcəyəm. Emil şəhid olduqdan sonra həmin yerlərə getsəm də şəkil çəkdirə bilmədim. Gözümün yaşı imkan vermədi ki, bunu edim. Elə orada dedim ki, canım oğlum, sənənin sevinə-sevinə gözdüyün, şəkillər çəkdiyi yeri torpaqları mən ağlaya-ağlaya gəzirim. Səni həmin yerlərdə axtarıram, ancaq tapa bilmirəm. Onu da qeyd edirəm ki, Qarabağda, eləcə də ata yurdu Qubadlıda doğulmasa da deyirdi ki, ən gözəl təbiətə malik səfəli yerlərimiz həmin işğal olunan torpaqlarımızdır. İnşəAllah, həmin torpaqları işğaldan azad edəndən, digərləri oradan qovandan sonra həmin yerləri də qarış-qarış özümlə gəzəcəyəm və sizləri də ora, eyni zamanda ata yurdum Qubadlıya aparacağam. Amma qismət olmadı.

- Emilin hərbi xidmətə həvəsi necə idi, onu hərbi xidmətə yola saldıgımızı necə xatırlayırsınız?

- Emil hərbi xidmətə çox həvəslə idi. Elə bil tələsirdi ki, tez böyüsün, hərbi xidmətə getsin. Nəhayət ki, həmin gün gəldi. Emil hərbi xidmətə yola düşən gün mən həsrətdə qalacağımı bilsəm də çox yaxşı idim. Sevinirdim ki, nəhayət, oğlum böyüyüb, kişi kimi vətənə xidmət etməyə gedir. Günlər, aylar keçdi, Emil hərbi xidmətdə əsgər yoldaşları, komandirləri arasında inam, etibar, hörmət qazandı. İdmançı idi Emil. Orta məktəbdən məzun olanda sən zəng tədbiri üçün hərbi forma tikişmişdi, o, orta məktəbi beləcə hərbi forma ilə bitirmişdi. Emil vətənə xidmət etməkdən zövq alar, vətən qarşısında borcunu yerinə yetirməkdən qürurlanırdı. - Şəhidimizin gələcəklə bağlı arzuları və planları var idimi, bu arzular, planlar barədə sizə demişdim?

- Onun gələcək planları və arzuları təküənəz idi. Mənə də bu barədə sevinclə deyər, gələcəyə böyük ümidlərlə baxardım... Lakin vətən sevgisi onun üçün bütün istəklərindən, sevgilərindən yüksəkədə dayandığı üçün onun qalan planları və arzuları yarımçıq, elə arzu olaraq qaldı...

- Qəhrəmanımız hərbi təlimlərdə tez-tez olurdumu, ümumiyyətlə, bu təlimlərin müharibəyə hazırlıq olması barədə danışdırmı?

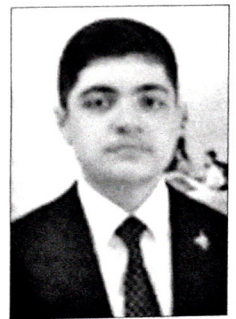
- Emil vətəni, xalqını, herb sənətini olduqca çox sevən bir gənc idi. Xidməti

dövründə o, hərbi təlimlərə tez-tez gedirdi. Bu təlimlərdən yorulduğunu heç bir vaxt dilinə gətirməzdi. Hərbi təlimlərlə bərabər Emil əsas da idmanla məşğul olurdu. Amma evdə müharibənin olacağından danışmazdı. Atası ilə nə işə bəlişirdi, mən anlamırdım. Sonradan danışım ki, o, torpaqlarımızın azad edilməsi üçün müharibənin başlama bələcəyə barədə danışır, təlimlərə də elə buna görə çox can atırmış. Ancaq mənə deyirdi ki, ana, nəvələrinə (özünün övladlarını nəzərdə tuturdu) yaxşı bax. Mən onun həmin vaxt nə demək istədiyini yaxşı anlamamışdım, deyirdim ki, mən nəvələrimə iki gözüm kimi baxıram. İki oğul var Emilin. Bir dəfə məhəllədə söhbət zamanı qadınlar dedilər ki, deyəsən, müharibə olacaq. Mən telefonla danışanda Emildən soruşdum ki, qadınlar belə danışır, müharibə gözlənilirmi? Zərafatla dedi ki, qadınlar da ki, öz işləri ilə məşğul olsalar, yaxşıdır. Bu söhbətdən iki gün sonra Aprel döyüşləri oldu. Amma o, bu barədə bizə heç bildirməzdi, hərbi sırr barədə, ümumiyyətlə, ondan nə işə soruşulmasını xoşlamazdı. Dediylə elə bu idi ki, kim nə deyirsə, desin, sən hər danışan kəsə fikir vermə, narahat olma, hər şey yaxşı olacaq.

- Emil Vətən müharibəsinə yollananda sizə döyüşə getdiyini bildirdimi, əgər bu barədə bildinizsə, bir ana kimi hansı hissləri keçirdiniz və onu hansı hisslərlə döyüş meydanına yola saldınız?

- Emilgil yeni mənzillərinə köçmüşdü, 2020-ci ilin mart ayında biz onlara getmişdik. Emili elə həmin ayda Qubadlı xidmət yerindən Hacıqabula göndərmişdik. Emilin 2-ci oğlu da yeni mənzildə 2020-ci ilin iyul ayında anadan oldu. Sentyabrın əvvəli biz yenə Emilgilə getmişdik. Sonralar bildim ki, özü atasına deyib ki, gəl, bizim uşaqları apar. Soruşanda həyat yoldaşına da, mənə də deyirdi ki, Bərdəyəm, xidməti burada davam etdirirəm. Ancaq atasına deyibmiş ki, evi təhvil ver, vəziyyəti görürsən, mənə bilmək olmaz ki, nə vaxtsa, çəqələrəm ya yox... Elə bil şəhid olacağı özü bilmiş, elə bil özüne ağah olubmuş. Mən hər dəfə Emili evdən yola salanda əsgər, anası kimi qürur hissi keçirirdim. Sonuncu dəfə yola salanda da müharibəyə yola saldıgımı bilmirdim. Həmişəki kimi gedib-qayıdacağı ümidi ilə yola salmışdım. Belə olacağı bilməzdim. Nə bilim, hər şey qismətdir...

(Davamı var)

Sevdik Nəsiboğlu
AJB-nin üzvü

Dünyada - milyardlarla insanın evi olan bu böyük, ucsuz-bucaqsız Yer planetində neçə-neçə ölkələr, dövlətlər, dinlər, millətlər var. Dünyada yaşayan millətlərin ən şərəfdəkindən tutmuş ən qərbdəkinə, ən şimaldakından tutmuş ən cənubdakına qədər hamısının öz tarixi və bu tarixdə yaşanmış önəmli tarixi hadisələri var. Bu millətlərin bəzilərinə onlar üçün xüsusi önəm kəsb edən tarixi hadisələr çox, bəzilərinə isə azdır. Hətta bezi millətlər var ki, onlar yüzilliklərlə başqa-başqa işğalçı dövlətlərin işğalı altında qalıblar və hələ də bu boyunduruqda qalmaqdadırlar. Təəssüflərlə olsun ki, belə millətlərin sayı da az deyil. Lakin Azərbaycan xalqı, bu xalqın əsasını, tərkib hissəsini təşkil edən türk milləti və bu xalqın qurub yaratdığı Azərbaycan dövləti böyük, ucu-bucağı görünməyən dünyada yaşayan bütün xalqlardan, millətlərdən və dövlətlərdən fərqlənir. Ona görə ki, eramızdan əvvəlki dövrlərdən ta müasir dövrümüzdə qədər bizim tariximizdə saysız-hesabsız qəhrəmanlar, sərkərdələr, tarixi hadisələr, bu millətin, bu xalqın qurduğu dövlətlər olmuşdur. Hətta monfur qoşunlarımız bu tarixi qəhrəmanları və hadisələri nə qədər ölməzdən almağa, dəyişdirməyə cəhd göstərsələr də tariximizi özününküləşdirə bilmirlər, əksinə onların hər həmləsindən sonra tariximiz daha da zənginləşir.

Tariximizi, xüsusilə də ən yeni tariximizi zənginləşdirən ən böyük hadisələrdən biri də 44 günlük Vətən müharibəsi və o müharibəyə son nöqtəni qoyan Şuşa zəfəri oldu. Vətən müharibəsinin - ən yeni tarixin ən yeni salnaməsinin başlıca yaradıcıları Ali Baş Komandanımız, Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrin, müharibə iştirakçıları, qazilərimiz və ən əsası canından, qanından keçib böyük fədakarlıq göstərən, şirin canını sevdii vətəninə elə sevə-sevə də fəda edən Şəhidlərimiz oldular. Bu dəfə qanları ilə qəhrəmanlıq salnaməsi yazmış Şəhidlərimizdən birinin həyat yoluna onu dünyaya gətirib boya-başa çatdıran və Şəhidimizin özü kimi qəhrəman olan anası tərəfindən işiq tutacaq, qəhrəman şəhidimizi dəridən tənib həyat və döyüş yolunu tam dəqiqliklə dərk etməyə çalışacağıq. Haqqında söz açacağımız qəhrəman Azərbaycan Respublikası Daxili Qoşunlarının xüsusi təyinatlısı, Şuşa fətəhi, Şuşa uğrunda gedən döyüşlər zamanı qəhrəmancasına Şəhid olan gizirimiz Emil Vaqif oğlu İsgəndərovdur. Məqələmin bu hissəsində Şəhidimizin anası Tənzilə xanım ilə apardığımız müsahibəni oxucularımıza təqdim edirik:

- Salam. Xahiş edirəm, özünüzü təqdim edəsiniz.

- Mən Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin Daxili Qoşunlarının xüsusi təyinatlı "Yarasa" dəstəsinin üzvü, gizir Emil Vaqif oğlu İsgəndərovun anası Tənzilə İsgəndərovayam.

- Şəhidimiz Emil İsgəndərov haqqında ilk öncə bir ana olaraq nə deyə bilərsiniz? Onun kiçik yaşlarında hansı xasiyyətlərə malik olması, necə bir uşaq olması barədə oxucularımıza hansı məlumatları verə bilərsiniz?